

HPS2022

VIHREÄT JÄÄKÄRIT — HELSINGIN PALLOSEURAN KAUSIJULKAISU 2022

Uuden sukupolven
valmentaja

Miehet voiton
päässä noususta

Ella Andberg:

Kaikkien aikojen
MAALIKUNINGATTAR

KALEVI HÄMÄLÄINEN

Kausijulkaisu 2022

- 3 Puheenjohtajan palsta
- 4 HPS numeroina
- 6 Uuden sukupolven valmentaja
- 7 Seuramme vuoden 2021 kirkkaimmat tähdet
- 8 Läpimurto liigassa

- 11 Kaikkien aikojen maalikuningatar
- 13 Ryminällä Pakila Roadin tähdeksi
- 15 Miehet voiton päässä noususta
- 16 HPS-joukkueet 2022

Koko vuoden edestä futista HPS-kausikortilla!

Kausikortti sisältää kaikki HPS:n miesten ja naisten edustusjoukkueiden kotiottelut sarjapeleissä ja cupeissa. Ostamalla kausikortin tuet HPS:n toimintaa, säästät reilusti rahaa verrattuna yksittäislippuihin ja näet koko kauden ajan runsaasti futista!

Kausikorttimyynti alkaa tarjousjaksolla, joka loppuu 31.12.2022. Tarjousjakson aikana kausikortin hinta on 55 € (normaalihinta 80 €), joten toimimalla nopeasti säästät selvää rahaa!

Kausikortit myy HPS:n yhteistyökumppani Tiketti.

Lue lisää:
www.hps.fi/kausikortit

Seuramme otti taas loistavia askeleita eteenpäin vuonna 2022

KULUNUT VUOSI OLI ENSIMMÄINEN LÄHES PANDEMIAVAPAA VUOSI pitkään aikaan rakkaan jalkapalloharrastuksemme kannalta. Helsingin Palloseurassa starttasimme vuoteen ainakin neljä asiaa mielestämme: kaiken tekemisemme laadullinen parantaminen, olosuhdekehityksen jatkaminen, Kansallisessa Liigassa pysyminen ja seuran strategian puoliväliarviointi.

Toiminnassamme on tänä päivänä mukana **YHTEENSÄ JO LÄHES 1 700 PELAAJAA**, valmentajaa ja toimihenkilöä. Tämä alkaa olla kokoluokaltaan sellaista toimintaa, että prosesseja ja pelisääntöjä kaivataan, jotta saadaan hommaa pelittämään ja kehittämään vuodesta toiseen. Niinpä jatkoimme satsaamista laatuajattelun ja saavutimmekin tason kolme Palloliiton systeemissä. Tuli siis todella tarpeeseen harrastajamäärämme jatkuvasti noustessa.

Olosuhdekehityksen osalta **SEURATALON VALMISTUMINEN KESÄLLÄ 2021** sai osakseen erittäin paljon positiivista palautetta. Siitä oli vaikeampi heti parantaa, mutta olosuhdekehityssuunniksi otettiin Areenan tekonurmipinnan vaihtaminen kentän vuokrasopimuksen mukaisessa aikataulussa sekä kentän alueen laajentaminen mahdollisimman pian pinnoitteen uusinnan jälkeen. Uusi tekonurmipinnoite saatiin hyvin uusittua heinäkuussa, mutta kenttäalueen laajennus (+10 m) länteen päin odottaa vielä Helsingin

kaupungin toimenpideluvan käsittelyä, joten se siirtyi siis vuodelle 2023.

SARJANOUSIJALLA ON YLEENSÄ TOINEN KAUSI SE KAIKKEIN VAIKEIN ja tämä hyvin tiedostettiin HPS Naisten edustusjoukkueessakin Kansallisen Liigan osalta. Onneksi kaikki kääntyi kuitenkin suosiolliseksi, kiitos kovan treenauksen ja innokkaiden kannattajien. Huolimatta lukuisista alkukauden tasapeleistä naisten joukkueemme saavutti historiallisen Mestaruussarjatason eli kuuden parhaan loppusarjan. Onnittelut koko joukkueelle siitä saavutuksesta. Myös miesten edustusjoukkueemme esitykset kaudella 2022 olivat loistavia ja pelit erittäin viihdyttäviä, vaikka sarjanousu antaakin vielä hetken odottaa itseään.

KIITOKSIA JÄLLEEN UPEASTA FUTISVUODESTA ihan jok'ikiselle seuramme väreissä pelaavalle ja kaikille tukijoukoille kentän laidalla. Toivottavasti ensi kaudella tavaan jälleen uusien seikkailujen parissa!

Terveisin,

Jarmo Santala
puheenjohtaja

Julkaisija Helsingin Palloseura ry
Päätoimittaja Atte Lehtonen
Toimitus Atte Lehtonen, Juho Hirvonen
AD Nettienkelit/Riikka Käkelä-Rantalainen

ISSN (verkkojulkaisu) 2243-3589

Kannen kuva: Kalevi Hämäläinen
Kuvat: Kalevi Hämäläinen, Atte Lehtonen, Juha Patosalmi, Juho Hirvonen, Sakari Launis
www.hps.fi
www.facebook.com/HelsinginPalloseura
www.instagram.com/hps_helsinki
twitter.com/HPSHelsinki
www.youtube.com/hps-tv

HPS NUMEROINA

Seuran perustamisvuosi

1917

Suomen Cup
-voittoja
1 kpl
(1962)

SUOMEN-MESTARUUKSIA
(1921, 1922, 1926,
1927, 1929, 1932,
1934, 1935, 1957)
9 KPL

Pyttykerho
1948 ->

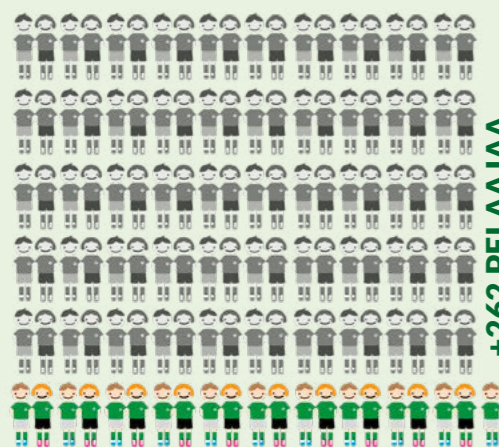
HPS saanut yhteensä
35 kpl mikä on
10. eniten kaikista
seuroista

Kaikkien aikojen ensimmäinen
jaettu pytty 6.5.1948 >

1. saaja Yrjö Sotiola, HPS

Eniten pyttyjä HPS:stä
Kai Pahlman **10 kpl**

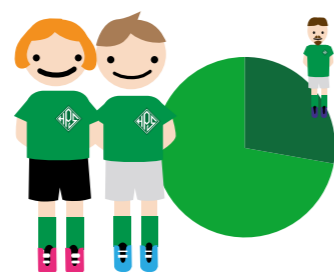
Lähde: www.pyttykerho.fi

JÄSENMÄÄRÄN
KEHITYS 2021 > 2022
+21%

(Suomen Palloliitto 11/2022)

JUNIORIT
74%
AIKUISET
26%

POJAT/MIEHET
54%
TYTÖT/NAISET
46%

TOIMIHENKILÖITÄ

332

ERI HENKILÖÄ

23 ERI TEHTÄVÄNIMIKETTÄ

108
valmentajaa

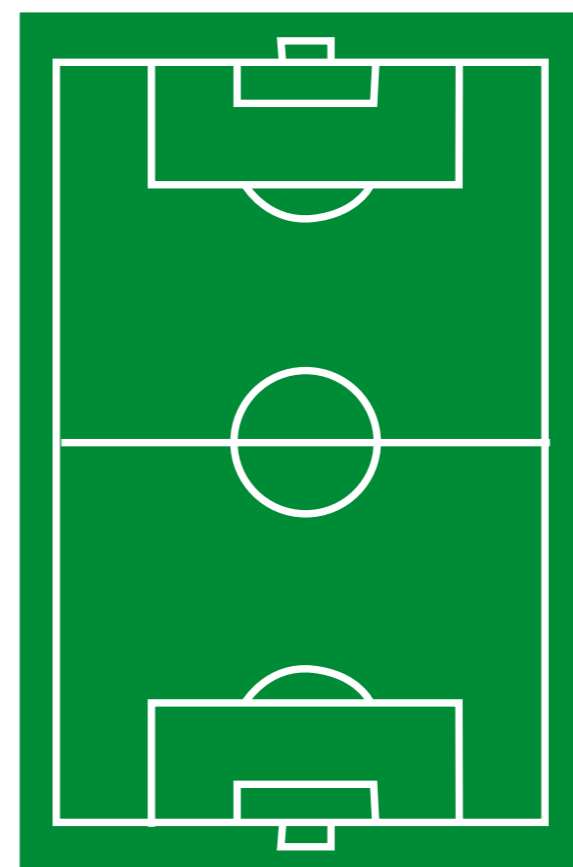

31
JOUKKUETTA

JUNIORI-
JOUKKUEITA **18**

JOISSA
PELAAJIA **1135**

JOUKKUEESSA
PELAAJIA
KESKIMÄÄRIN **63**

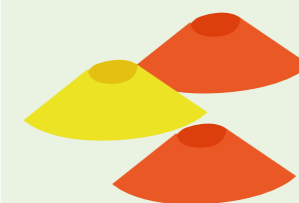

AREENAN
PELIALUE **6720 m²**

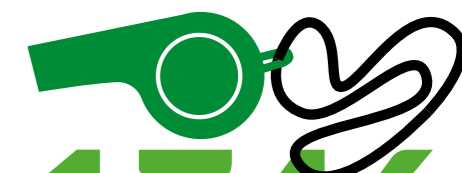
NAPPULA-
KENTTÄ **1802 m²**

12/2022
 933 Twitter-
seuraajaa
seuralla ja naisten
edustuksella

11 301 Instagram-
seuraajaa
seuralla ja joukkueilla

4019
HARJOITUSTAPAHTUMAA

1746
OTTELUTAPAHTUMAA

11
TYÖNTEKIJÄÄ

Seuran sivulla

12/2022

1 566

Facebook-
tykkääjää

WWW.HPS.FI

1034

kävijää/päivässä

kokemusta enemmän kuin monella muulla vanhemmalla kollegalla. Ympäristö on ollut hänelle suorastaan lottovoitto: vierellä hääräävät **Joni Knuutinen** ja **Toni Anttila** ovat ensimmäisestä päivästä lähtien tukeneet Lehtosta paitsi jakamalla vinkkejä, myös antamalla vastuuta treenien vetämisestä.

» On vaikea nähdä itseäni tekemässä jotain ihan täysin muuta.

- Tuskin olisin tässä ilman Jonia ja Tonia. Ympäriini on mukavia valmentajia, joilta on voinut oppia tosi paljon, ja olen kiitollinen saamastani tuesta ja luottamuksesta. En usko, että ihan jokaiselle tarjoutuu tällaista mahdollisuutta, paljon tuuriakin on ollut mukana.

Hiljattain täysi-ikäistyneellä Lehtosella on vielä koko elämä edessään, eikä uraputkea ole lyöty lukkoon. Selkeät suuntaviivat

on kuitenkin piirretty: tammikuussa alkavan asepalveluksen jälkeen häntä odottaa liikunnanohjauksen opiskelupaikka Vierumäellä. Niin sanotusti isona hän haluaa työskennellä nuorten ja lasten urheilun parissa.

Mitä opintojen jälkeen lopulta tapahtuu, sen aika näyttää. Tulevaisuus HPS:ssä on hänelle myös mahdollinen vaihtoehto: pelaavien junioreiden tapaan valmentajillekin löytyy kehityspolku aina liigatasolle asti.

- Täällä on loistavat kehittymismahdollisuudet niin aloittavalle kuin kokeneemmallekin valmentajalle. Junioreissa meillä on muutamia ihan koko Suomen huippukäluokkia, mutta myös harrastetason toimintaa on todelta paljon, mikä on tärkeää. Ja naisten edustus tietenkin pelaa liigaa, sillä tasolla valmentaminen on tosi kova meriitti, Lehtonen toteaa.

Lehtonen viettää suuren osan ajastaan futis kentällä ja muista valmentajista on muodostunut hänelle tärkeä yhteisö ja tukiverkko. Minkä piti olla vain parin viikon stintti taskurahan keräämiseksi, onkin muodostunut joksikin suuremmaksi.

- On vaikea nähdä itseäni tekemässä jotain ihan täysin muuta niin, ettei valmentaminen olisi osa elämäni enää millään tavalla. Täällä on omanlaisensa pieni, mutta silti suuri yhteisö. ♦

Kuvat: Sakari Launis

Uuden sukupolven VALMENTAJA

Monelle nuorelle futarille junioreiden koutsaaminen on mahdollisuus pieniin lisätienesteihin, mutta Aapo Lehtoselle se on tulevaisuuden ura.

Aapo Lehtosen, 19, valmennusura sai ensisäyksen jopa hieman vahingossa. Hän lähti vuonna 2020 HPS:n kesäleirille ohjaajaksi tarkoituksenaan tienata taskuraha kesäloman viettoon. Valmennuspiirit veivät nopeasti mukanaan ja jo samana syksynä Lehtonen oli P11-joukkueen haasteryhmässä vastuvalmentajana. Vauhdikas eteneminen ja iso rooli heti kättelyssä yllättivät.

Lehtosen hypätessä valmentajan nappisiin hänellä oli ikää häden tuskin 16 vuotta. Samalla hänellä oli koulu käytävänä ja aiem-

pi valmennuskokemus puuttui täysin - auktoriteettina hän oli ollut yhden kesän ajan rippikoulun isosena. Joutuiko hän liian isoon paikkaan liian aikaisin, hän ajatteli.

- Mietin sitä itsekkin hetken, että otanko niin ison roolin heti. Se oli saman tien hyppy syvään päätyyn. Seuralta on tavallaan tullut myös painetta sillä tavalla. Mutta se kertoo siitä, että työtäni ja tekemistäni arvostetaan, Lehtonen sanoo.

Valmentajana teini-ikäinen Lehtonen on harvinaisuus, sillä häneltä löytyy jo nyt

Seuramme vuoden 2022 kirkkaimmat tähdet

Ison kentän tyttöpelaaaja:

Fanni Sinivuori

Pienen kentän taitavin tyttö:

Lilli Salminen

Ison kentän poikapelaaaja:

Onni Maunula

Pienen kentän taitavin poika:

Noel Verno

Östikan kannu:

Vuoden paras pelaaja, Aino Lehtinen

HPS kiittää:

Vuoden vapaaehtoistoimija, Mikael Perovuo

Läpimurto

LIIGASSA

Toiseen kauteen Kansallisessa Liigassa HPS lähti muutosten saattelemana. Päävalmentajaksi nostettiin vuotta aiemmin joukkueeseen saapunut Mari Savolainen, joka alkoi kasata edelliskauden rungon ympärille uusia nuoria tulokkaita. Tavoitteeksi asetettiin paikka kuuden parhaan joukossa Mestaruussarjassa.

Tavoitteen optimistisuudelle saatettiin jossain päin Suomea hörrähtää, olihan HPS säilyttänyt liigapaikan vasta karsinnan kautta. Kauden alkukaan ei lähtenyt liikkeelle suunnitellusti, kun tuore sarjanousija NJS haki Talin hallissa talvievakossa pelustusta avausottelusta 3-3-tasapelin. Vasta kapteeni **Aino Lehtisen** kaksi tulosruutumaalia käänsivät pelin pisteiden puolelle.

Alkukautta säästivät toistuvat tasurit, joissa johtoasema vaihtui hiekkana käsistä viimeisillä minuuteilla. Loppuhetkien pistejakokalkkia syöttivät NJS:n jälkeen niin PK-35 kuin Åland Unitedkin, joista etenkin jälkimmäinen pettymys jätti keskimääräistä enemmän jossiteltavaa. Hurlumhei-ottelun haamu maalia on takuulla kelaillut edestakas useammin kuin yhtäkään muuta maalia liigan aikana. Kauhaisiko **Jessica Kiviaho** pallon maaliviivan takaa vai sen päältä, sitä totuutta emme saa koskaan tietää.

Avausvoittoa saatiin odotella toukokuuhun asti. Historia toisti itseään, kun edelliskauden tapaan ensimmäinen täyspotti lunastettiin FC Hongan kustannuksella 1-0-voitolla. Tällä kertaa mikään ei tullut voiton eteen, ei edes lisäajan pilkku tai viimeisten sekuntien maalinedushässäkkä, josta Honka sai suhdittua pallon maaliin. Vihreät sydämet jättivät pari lyöntiä välistä, mutta tällä kertaa erotuomari osoitti keskiympyrän sijasta vapaapotkua ja Hopsi sai pitää voittonsa.

Kesän nollapeliputki

Tahmean alkukauden jälkeen ääni muuttui kellossa. HPS eteni tappioita viisi ottelua putkeen ja keräsi mojavaa pistepottia, joka nosti Vihreät jääkärit tukevasti viivan yläpuolelle kuuden parhaan joukkoon. Maaleja ei enää lahjoitettu loppuhetkillä tai muutenkaan, sillä tehokuukauteen mahtui neljä perättäistä nollapeliä. Matkalla kaatui Ilves tylysti 5-0 ja seuraavalla kierroksella NJS vieraisissa 0-3.

Kauden toisella puolikkaalla HPS hoiti klinisesti ne pelit, jotka pitikin hoitaa. Kylkiäisiksi saatiin myös makoisa päänahka PK-35 Vantaasta, joka kaatui väsymättömän puolustustaistelun ja **Emilia Tuomelan** maalinsuulla esittämien urotekojen jälkeen 1-0. Espoossa pelatun Honka-tasurin jälkeen mestaruussarjapaikan saattoi jo haistaa ilmassa ja lopullinen sinetti asialle saatiin Pakila

Roadilla ONS-voiton myötä. HPS oli varmistanut kuudennen sijan kierrosta ennen runkosarjan päätöstä.

Kova koulu loppusarjassa

Mestaruussarjaan marssittiin odottavin tunnelmin, mutta ilman suurempia odotuksia. Kauden päätavoite oli jo saavutettu, tästä eteenpäin kaikki oli vain bonusta. Loppusarjan aikana pisteitä ei lähdeytäkään metsästäämään inhorealistisesti, vaan katse alkoi kääntyä jo tulevaan kauteen. Viimeiset viisi ottelua tarjosivat päävalmentaja **Mari Savolaiselle** mahdollisuuden valmistella joukkuetta seuraavaan vuoteen sarjan kovimpia mittareita vastaan.

Tuloksellisesti peleistä ei jäänyt juuriakaan lapsenlapsille kerrottavaa, sillä yhtään pistettä viidestä pelistä ei siunaantunut. Siitä huolimatta paradoksaalisesti HPS pelasi ajoittain parasta jalkapalloa, mitä Pohjois-Helsingissä on nähty.

Vaikka loppukauden voitottomuus hie-man harmaannutti tunnelmia, kuudes sija on loppujen lopuksi tulos, josta koko seura voi olla ylpeä. Viimeistään nyt HPS on osoittanut pelaavansa oikealla sarjatasolla ja kuuluvansa liigakartalle. Matka mitalisijoille on pitkä, mutta askel kerrallaan se lyhenee tasaisen varmasti.

TILASTOKNOPIT NAISTEN KAUSTESTA:

- Sarjasijoitus: 6.
- Eniten minuutteja:
Oona Jääskeläinen, 1917
- Eniten maaleja:
Oona Jääskeläinen, 7
- Eniten nollapelejä:
Jessica Kiviaho, 3

Nuoret säväyttivät

Vuoden aikana kirjoitettiin myös hienoja yksilötarinoita. Kauden aikana 19 vuotta täyttänyt hyökkääjä **Oona Jääskeläinen** sytytti oman tähtensä liigakartalle venyttämällä verkkoa seitsemän kertaa. Dynaamisen duon toinen puolikas **Aada Nurmi**, 19, puolestaan pelasi itsensä hopsilaisiin sydämiin keskikentän dominanssillaan ja kolmella näyttävällä maalillaan, ja esitykset palkittiin ehdokkuudella Kansallisen Liigan Vuoden tulokkaaksi. Parivaljakko kiinnitettiin jo hyvissä ajoin jatkosopimuksilla seuraavan kauden palapeliin.

Nuoremasta kaartista läpimurtojaan tekivät myös laidalla duracellpupumaisesti viilettänyt **Neela Antikainen**, 18, sekä pelioitteidensa puolesta ikäistään paljon vanhemmalta näyttävä **Aura Nyholm**, 17. Topparina puolustusta tilkinnyt **Eerika Hämäläinen**, 22, ja milloin minnekin tarpeen mukaan kentälle istutettu **Helmi Vapola**, 20, olivat etenkin nollapeliputken aikaan kenties jopa sarjan parhaat puolustajat.

Rutinoituneimmista pelaajista kapteeni Lehtinen oli tasaisen luotettava molemmissa päissä kenttää ja palkittiin jälleen kauden päätteeksi Östikan kannulla. Laidalla **Hanna Onufriew** juoksi kilometrejä askelmitariin enemmän kuin kukaan muu ja Kuopiosta saapunut keskikentän työmyyrä **Elisa Lemettinen** oli yksi harvoista jokaisessa ottelussa esiintyneistä pelaajista Jääskeläisen ja Hämäläisen ohella.

Se sykähdyttävän urheiluhetki koettiin päätöskierroksella. **Ella Andberg** latasi jäähyväisottelussaan HPS-uransa 88. maalin ja päätti mitä hienoimmalla tavalla sitäkin hienomman pelaajauransa. Andbergin tunnoista voi lukea lisää tämän lehden sivuilta, mutta käytetään tämä palstatila vielä hyväksi kollektiiviseen kiitokseen Ellalle kaikista muistoista ja menneistä vuosista! ♦

Kaikkien aikojen MAALIKUNINGATAR

Liigassa pelaaminen ei koskaan ollut Ella Andbergin tavoite, mutta se täytti silti. Tähän kauteen päättyi kahdeksanvuotinen matka HPS-pelaajana, minkä aikana ahnaasti maaleja mättänyt Andberg jätti pysyvän jäljen koko seuran historiaan.

Pihliksen kenttä 12. lokakuuta 2022. Liigakauden päättänyt derbyottelu oli päättynyt 3-2-tappioon PK-35:ttä vastaan. Päätösvihellyksen jälkeen Ella Andberg napattiin vielä kertaalleen Ruudun hikihaastatteluun ennen kuin hän asteli pukukoppiin niin kuin satoja kertoja aiemminkin.

Tällä kertaa hän nakkasi pelikamat laukun pohjalle ja käveli kopista ulos viimeistä kertaa pelaajana. Yksi upea peliura ja aika-kausi sai päätöksen.

– Se oli jotenkin epätodellista. Tavallaan sen ymmärsi jo ennen peliä kopissa, mutta tavallaan ei. Oli outo fiilis, että tässäkö tämä nyt oli, enempää ei ole tulossa. Samaan aikaan oli tietynlainen tyhjyys, mutta tavallaan myös vapautunut fiilis, Andberg sanoo.

Viikkoa aiemmin Pakila Roadilla oli kuitenkin yksi nimi ihmisten huulilla, sillä ky-

seessä oli hänen viimeinen ottelunsa kotiyleisön edessä. Asiaankuuluvalla tavalla häntä muistettiin ottelua ennen, sen aikana ja vielä sen jälkeen erilaisilla huomionosoituksilla kuulutuksista palkitsemisiin. Huomion keskipisteenä olemisesta Andberg ei ikinä nauttanut, mutta tällä kertaa valokeila lämmitti eri tavalla.

– Se oli kivaa, mutta haikeaa. En ole ikinä ollut tuollaisessa tilanteessa. Yritin psyykätä itseäni ennen peliä, että pysy nyt kasassa, älä vain rupea itkemään, Andberg naureskelee.

– Pelissä mulla oli kunnan aggre päällä. Jotenkin menin vielä kovempaa kuin yleensä, la-
taus oli ihan erilainen viimeiseen kotipeliin.

Jalkapallojumalat olivat käsikirjoittaneet kauden päätökseen vielä yhden hienon luvun Andbergin muistelmiin. Vaihdosta kentälle parikymmentä minuuttia aikaisemmin

juossut hyökkääjä tykitti HPS:n 3-2-kavenuksen upealla kaukolaukauksella, joka varmasti menee yhden hänen uransa komeimpien joukkoon. Vielä yksi palvelus Hopsille, jota hän ehti edustaa kahdeksan kauden ajan.

Maali numero 88 jäi hänen viimeiseksi tilastomerkinäkseen ennen kuin hänet vaihdettiin takaisin pois kentältä. Jopa pihlisläinen kotiyleisö osoitti suosiotaan Hopsin historian parhaalle maalinsylkijättärelle, osa jopa seisten.

– **Mari (Savolainen)** kysyi, otetaanko mut vielä lopussa pois, jos siihen on mahdollisuus. En ollut ajatellut sitä etukäteen, mutta sanoin joo, kunhan saan pelata enemmän kuin viisi minuuttia, ettei vain oteta kentälle ja heti seuraavasta takaisin vaihtoon, Andberg nauraa.

– Vähän miten ison maailman peleissäkin tehdään, näin myös Hopsissakin. Se oli tosi kiva ele, kun sai vielä sen viimeisen oman hetken. Ylipäättään kaikki huomionosoitukset ovat olleet tosi kivoja, ne ovat todella lämmittäneet sydäntä.

“Täytyy vain osua puiden väliin”

Futiksen pelaamisesta Andberg on nauttinut aina. Jo pienenä vapaa-aika kului pihalla tai läheisellä kentällä palloa potkiessa. Jopa pitkien Hesa Cup-päivien päätteeksi hän saattoi mennä jatkamaan pelejä kavereiden kanssa tai yksin. Pihapelien kautta myös maalivainu terävöityi. Mutta mikä oli Andbergin hurjan maalimäärän salaisuus?

– Mä vain tiedän, missä maali on. Täytyy vain osua puiden väliin, Andberg toteaa pilke silmäkulmassa.

– Se tulee intuitiolla, koko maalintekotilanne tulee vain jostain takaraivosta. Mun bravuuri oli maata pitkin takakulmaan. Voi-ko siihen olla muuta vastausta kuin treenaaminen? Olen vain treenannut oikeasti tosi paljon lapsena.

Maalien lisäksi Andberg tunnettiin kruunaamattomana puikkokuningattarena, joka nautti siitä, kun hän pääsi ohittamaan puolustajan ujuttamalla pallon jopa hivenen nöyryyttävästi jalkojen välistä.

– Varsinkin, kun pelasi vasemmalla laidalla kotiyleisön edessä ja veti puikkoja. Tai tokalla puolialjalla, kun ne teki juuri kameran alla.

Oli kiva kuulla yleisön reaktio tai nähdä oma klippi nostettuna Facebook-seinälle.

HPS:ään Andberg saapui kaudeksi 2015. Vanhan ikäluokan joukkue oli hajonnut ja muutama kaveri oli jo siirtynyt Pakilan puolelle Hopsiin, joka oli juuri noussut Kakkoseen. Andberg tiesi pärjäävänsä sillä sarjatasolla, joten myös hän lähti koittamaan onneaan vihreään paitaan.

Kakkoseen taso toden totta riittikin. Jo seuraavalla kaudella joukkue nousi Ykköseen ja sielläkin HPS sijoittui saman tien kolmen parhaan joukkoon. Tuohon aikaan osuivat myös Andbergin henkilökohtaisesti parhaat kaudet, joista jalokivenä kimalteli vuosi 2018, jolloin hän voitti maalipörssin 21 maalillaan ja hänet valittiin Helsingin piirisä Vuoden naispelaajaksi. Kaikki kulminoitui liiganousukauteen 2020.

– Kaikki olivat niin itsevarmoja ja oli kiva mennä kentälle ja aloittaa peli, kun meillä oli Maijut, Dalit ja Ainot siellä, Andberg sanoo viitaten keskikentän tehotrioon **Maiju Hirvonen, Dali Meller** ja **Aino Lehtinen**.

– Henki oli niin hyvä ja sitten vain vyöryimme muiden yli. Kun katsookin videoita niistä peleistä näin jälkempäin, niistä huo-kuu iloisuus.

Uusi elämäntaihe odottaa

Nyt Andberg kokee saaneensa pelaamisesta tarpeekseen. Jossain vaiheessa hän huomasi, ettei enää nauttinut pelaamisesta samalla tavalla kuin aikaisemmin, mikä oli merkki siitä,

että nyt on aika ripustaa nappikset nauhaan. Vaikka ajatusta lopettamisesta on Andberg ehti kypsyttellä pitkään, pientä identiteettikriisin poikasta on edelleen ilmassa.

– En edes muista futista edeltävää aikaa. Olen aina ollut se Ella, joka pelaa jalkapalloa. Nyt pitää keksiä, miten esittelen itseni, kun en voi enää sanoa “olen Ella ja pelaan jalkapalloa”. Ehkä mä olen nyt Ella, joka on töissä jalkapalloseurassa, Andberg pohtii.

HPS ei tosiaan jää kokonaan taakse, vaikka pelit loppuvat. Andberg jatkaa työtään Hopsin seurasihteerinä - tai jatkossa toimistopäällikön tittelillä. Sillä erotuksella, että nyt aikaa jää myös muulle elämälle, kun kentällä ei tarvitse olla 10 tuntia joka päivä ensin töissä ja illalla treeneissä.

– Kyllähän HPS:ää ja jalkapalloa on ollut aika paljon. Toisaalta välillä sen ottaa myös itsestäänselvyytenä, miten hyvä tilanne minulla on täällä ollut. Välillä herättelen itseäni, että ei tällaista ole missään muualla.

Niin kliseiseltä kuin se kuulostaakin, arkiset asiat ovat usein kaikista arvokkaimpia. Nyt Andberg odottaa seuraavaa elämäntaihetta, johon kuuluu ystävien näkemistä ja uusista harrastuksista nauttimista. Sekä tietysti maailmankuvan avartamista: yksi matkakohde on jo päätetty

– Tammikuun alussa menen Turkuun sis-koni kanssa! Hieno päivä tulossa, Turun lin-nat ja kirkot ja kaikki. Olen käynyt kauhean monessa kaupungissa eri puolella Suomea, mutta vain pelaamassa. Ei niihin ole ehtinyt tutustua ollenkaan.

– Ihan ensiksi pitää levätä ja palautua. Kroppakin on ollut aika kovilla viime vuodet. Nyt aion nauttia vapaa-ajasta ja siitä, ettei koko elämä ole niin aikataulutettua. Odotan, että on taas energiaa tehdä eri asioita, esimerkiksi **Piipan (Kämppi)** kanssa ollaan menossa keramiikkakurssille, joka on ihan täysi vasta-kohta futikselle.

Tärkeintä on, että mikään ei jäänyt kaduttamaan. Andberg halusi aina nauttia jalkapallosta ja tehdä siinä sivussa maaleja. 156 edustusjoukkueen otteluun niitä syntyi 88 kappaletta, joten sen tavoitteen voi hyvällä omallatunnolla sanoa täyttyneen. Aikansa kutakin – nyt Ella Andberg saa siirtyä pelikentiltä sivuun HPS:n kaikkien aikojen maailmankuningattarena. ♦

Teksti: Juho Hirvonen ♦ Kuvat: Juho Hirvonen ja Juha Patosalmi

RYMINÄLLÄ

Pakila Roadin tähdeksi

HPS:n riveihin viime kaudeksi saapunut Onni Maunula pelasi itsensä junioreiden sankariksi ja pokkasi ison kentän vuoden pelaaja-palkinnon.

Kauden 2021 jälkeen laitakiituri Onni Maunula, 19, poh-ti seuraavaa askeltaan. Gnistanin organisaatiossa tie Ykkö-össessä pelaavaan edustusjoukkueeseen oli vielä liian pitkä. Sillan toiselta puolelta löytyi kuitenkin ympäristö, joka tukisi Maunulan kehitystä. Kolmosen kovin toimintaympäristö.

– Yhden A-junnuissa pelatun kauden jälkeen halusin päästä pelaamaan miesten pelejä ja punnitsin eri vaihto-ehjoja. Olin seurannut HPS:n edustuksen ja seuran toimintaa jo aiemmin HPS TV:stä, ja jo sieltä välittyi, että tuossa jengissä on hyvä meininki, Maunula kertoo.

Talven aikana Maunula löysi nopeasti oman paikkansa joukkueesta. Fiksuna nuorena miehenä Maunula so-putui erinomaisesti HPS:n identiteettiin. Seuran arvot kohtasivat omien arvojen kanssa.

– Heti ekasta päivästä lähtien Hopsissa oli todella hel-po olla oma itsensä kentällä ja pukukopissa, minkä ansio-ista sopeutuminen sujui nopeasti.

Päävalmentaja Toni Anttila arvioi jo talvella, että Maunulan nimi kannattaisi painaa mieleen. Anttila osasi odottaa isoa kehitysloikkaa, ja sellainen toden totta nähtiinkin. Oikealla laidalla viihtynyt Maunula tarjoilikin koko kauden ajan maukkaita tekopaikkoja pelikavereilleen.

– Aiemmissa joukkueissa olin tottunut perinteisem-män laitapakin rooliin neljän linjassa ja sitä ennen pela-

sin lähinnä puhtaana laitalinkkinä, joten näiden kahden fuusio osoittautui itselleni lähes täydelliseksi.

Maunulan esitykset olivat sen verran ihailtavia, että HofS Arenalla nähtiin pian jotain poikkeuksellista. Nuoren herran ympärille syntyi alasarjatasolle melko aintulaa-tuista fanikulttuuria. Junioripelaajat seurasi-vat Maunulan jokaista liikettä silmä tarkkana. Onni-huudot ja yläfemmat alkoivat olla osa jokaista kotiottelua.

– Homma lähti liikkeelle, kun oman valmennusjengini junnut kyselivät kuumeisesti preseasonin aikana, milloin he pääsevät kat-somaan mun matseja. Eka peli oli muistaak-seni Suomen Cupin matsi PPS Old Starsia vastaan Myyrmäen stadikalla. Silloin vajaa kymmenen poikaa tuli katsomaan sunnun-tai-iltapäivänä Vantaalle asti matsia. Matsin jälkeen heitettiin femmat, ja käytiin läpi tärkeimmät, eli missä tilanteessa olisin voinut laittaa vielä vastustajalta puikot tai tehdä liukutaklauksen.

Hiljalleen tilanne kehittyi niin, että jokai- sessa kotipeleissä Maunula sai päätösvihel- lyksen jälkeen tarinoida junioreiden kanssa.

– Junioreiden kannustuksesta tuli totta kai imarreltu olo. Oli hienoa huomata, kuin- ka omalla tekemiselläni pystyin inspiroimaan nuorempia.

Viime kaudella juniorit pääsivät myös ensimmäistä kertaa edarin pukukoppiin pe- lin jälkeen. Voittohuuto raikui pihan puolelle, kun junnut nauttivat joukkueen kanssa kol- men pisteen tuomasta huumasta.

– Junnut tykkäsivät tulla perjantai-iltai- sin Pakila Roadille kannustamaan, kun kios- ki palveli ja pikkukentällä pystyi ottelun seu- raamisen lomassa myös pelaamaan fudista. Myös tapaamiset edarin pelaajien kanssa ja erityisesti voiton jälkeiset pukukoppijuhlat olivat heille selkeästi isoja juttuja.

Kun muut pelaajat suuntasivat suihkun jälkeen kotia kohti, jakoi Maunula vielä ni- mikirjoituksia junioreille pukukopissa kynä kädessään.

– Kieltämättä kovin montaa en ole tätä kautta ennen kirjottanut, joten jokainen sai nyt varmasti vähän erinäköisen nimmarin.

” Haluan olla mukana auttamassa joukkuetta nousemaan Kakkoseen.

Eniten olisi kiinnostanut nähdä vanhempien ilmeet kotona, kun pojan paidassa on tussil- la rustattu nimhari, Maunula naureskelee.

Nuoret pelaajat tarvitsevat idoleita ja roo- limalleja. TV-ruutujen äärellä huimia temp- pujaan tekevät Ronaldot ja Messit ovat lopul- ta hyvin kaukaisia hahmoja nuoren futarin arjessa. Sen sijaan oman kylän ylpeyden tähtipelaaja on jotain, jota voi käydä nykäsensä- sä hihasta.

– Se on tärkeää. Tämän vuoksi edarin pe- laajilla on mielestäni iso vastuu edustaa seu- raan esimerkillään. Edustusjoukkue on kui- tenkin aina sellainen asia, johon nuorempi pelaaja toivoo joskus pääsevänsä pelaamaan, oli sarjataso sitten Veikkausliiga tai Kolmo- nen.

Ja kun Maunula puhui, junnut kuunteli- vat myös harjoituskentällä. Maunula valmen- taa P12- ja P14-joukkueissa. Opit menevät en- tistä paremmin perille. Lisäksi Maunulan on tarkoitus ensi kauden aikana suorittaa siviili- palvelus HPS:ssa, joten koutsaminen lisääntyy entisestään.

Maunula keräsi viime kaudella HPS:n ri- veissä eniten peliminuutteja ja oli eittämättä joukkueen parhaimmista. Sitäkin suurem- pi vaikutus Maunulalla oli junnupelaajiin ja seurayhteisöön. Juniorit kantoivat ylpeinä pelipaitojaan, joissa komeili edarin parhaan pelaajan nimhari. Treeneissä harjoiteltiin ”onnimaisia” kikkoja.

Seurakulttuuria on ajoittain haastavaa pukea sanoiksi tai teoiksi. Maunulan ja juni- oreiden välinen suhde konkretisoi sitä kui- tenkin upealla tavalla. Maunulan pelitaidoi- ta saadaan nauttia myös ensi kaudella, sillä mies teki vuoden jatkosopimuksen.

– Nimi on paperissa. Kyselyitä tuli myös korkeammilta sarjatasoilta, mutta tällä het- kellä en halua kiirehtiä yhtään mihinkään. Viime kauden tavoite jäi niin pienestä kiinni. Haluan olla mukana auttamassa joukkuetta nousemaan Kakkoseen. ♦

Teksti: Juho Hirvonen

Miehet voiton päässä noususta

HPS:n miesten edustusjoukkue pelasi hienon kauden Kol- mosessa, mutta nousu Kakkoseen jäi vielä haaveeksi. Piste- saalis, 52 pistettä, oli kuitenkin modernin ajan ennätys. Nou- sun vei HPS:n nenän edestä TIPS, joka keräsi kolme pistettä enemmän.

Koko kauden ajan pisteitä tuli tasaiseen tahtiin, mutta vaikeampi ajanjakso osui syyskauden alkuun, jolloin avaus- kokoonpanosta katosi pari elintärkeää pelaajaa armeijan har- maisiin. Lisäksi LPS:n kanssa nyhjätyt tasapelit jäivät kaivele- maan, sillä kauden molemmissa kohtaamisissa kolme pistettä oli enemmän kuin tarjolla.

Kauden kuva oli lopulta se, että hyökkäyspelaaminen oli erinomaisella tasolla, josta kertoi 71 tehtyä maalia, mutta ko- ko joukkueen puolustamisessa jäi parannettavaa ensi kaudel- le.

– Hyökkäyssuuntaan olimme koko kauden ajan vahvoja. Ehkä nousu jäi lopulta kiinni puolustamisesta. Ensi kaudella ei tarvitse miettiä, mikä tavoite tulee olemaan. Emme halua jättää mitään sattuman varaan, miesten päävalmentaja **Toni Anttila** kommentoi.

TILASTOKNOPIT MIESTEN KAUDESTA:

- Sarjasijoitus: 2.
- Eniten minuutteja: Onni Maunula, 1783
- Eniten maaleja: Eero Puro, 11
- Eniten nollapelejä: Tero Makkonen, 6.

FUTISTA JOKAISALLE

Pikku Jääkärit tukee jalkapalloharrastusta

HPS Pikku Jääkärit -tukirahasto on suunnattu vaikeassa taloudellisessa tilanteessa oleville per- heille. Tukea voi hakea lasten joukkuemaksuihin ja varustehankintoihin. Tukea myönnetään myös turnaus- tai leirikustannuksiin ja seuran jäsen- maksuun.

Pikku Jääkärit -haku on avoinna kaksi ker- taa vuodessa. Käynnissä olevan haun määräaika päättyy vuoden lopussa ja seuraava hakuaika on loppukeväällä. Loppuvuoden hakemukset käsitel- lään tammikuun aikana ja vastaukset lähetetään hakijoille tammikuun 2023 loppuun mennessä.

Pikku Jääkärit -toimintaa voi myös tukea ra- hallisesti. Helsingin Palloseura ry:llä on keräyslup- a (RA/2022/1586) Pikku Jääkärit -tukirahastol- le, jolle lahjoitetut avustukset annetaan taloudel- lista tukea tarvitseville perheille. Yksikään lahjoi- tus ei ole liian pieni – kiitos tuestasi.

Hakulomakkeen avustusta varten löydät HP- S:n nettisivuilta. Samasta paikasta löydät myös ohjeet lahjoituksia varten.

www.hps.fi/seura/pikku-jaakarit

HPS-joukkueet 2022

**NAISET
EDUSTUS**

**MIEHET
EDUSTUS**

TYTÖT 2016-17

TYTÖT 2014-15

POJAT 2016-17

POJAT 2015

POJAT 2014

POJAT 2013

POJAT 2012

POJAT 2011

TYTÖT 2012-13

TYTÖT 2010-11

**HPS/FC POHU YJ
B-POJAT**

MIHET/2

NAISET/4

POJAT 2010

POJAT 2009

NAISET/2

NAISET/3

TYTÖT 2008-09

POJAT 2008

QUEENS

JESTERS

**HPS/FC POHU YJ
POJAT 2007**

B-TYTÖT

KNIGHTS

JÄGERS

KKI45-50

HELSINGIN PALLOSEURAN KAUTTA 2022 TUKESSA OLIVAT

aste

K Supermarket
TORPPARINMÄKI

FYSIO
2000

Siinä maistuu hyvä

stadium[®]